

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

I. De religione Anglorum: & quomodo ea, tam ab alijs haeresibus quam
Catholica fide differat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

do suis suffragijs Episcopos clericosque ad hoc iuramentum lege compelli permitterent. Ita multi ex magnatibus hac cautione pulcre sibi prospectum putantes, de Episcopis ac Pastoribus suis non multum curarunt, eosque irreligiosis istis legibus obnoxios reliquerunt. Quod strategema illa in patris schola didicisse videbatur. Hic enim quum ad monasteriorum Religiosorumque bona occupanda animus adiecisset, facile in comitijs quod voluit effecit, non solum per Principes laicos, sed etiam Prælatos Ecclesiasticos sæculares, qui parum sua interesse putabant quid de Religiosis personis rebusve monasticis statueretur: sed tandem & ipsi postea in prædam cesserunt. In hac tanta rerum perturbatione Nobilitas fere omnis quæ ab aula aberat, vt & populus magna ex parte Catholicam sequebatur religionem. Sola Londinensis vrbs & aula regia maxime erant corruptæ. Principes plerique Calvinismi studium palam simulabant, clam tamen Catholicorum more vivebant. Ne vero aut reginæ gratia aut muneribus & dignitatibus exciderent, Calvinistarum conciones quidem publice audiebant, domi vero sacrum Catholicum ritum sibi peragi curabant; sic Deo & diabolo simul seruietes. Sed Principes illi Prælatos Ecclesiasticos desertos passim, & ipsi tandem à Deo deserti, miserabiliter perierunt.

ANGLORVM RELIGIO AB ALIIS
sectis in quibus differat. Elisabetha religionem
mutat, retentis tamen quibusdam ex Ca-
tholica Ecclesia, &c.

CAPVT XI.

ARGVMENTVM.

- I. De religione Anglorum: & quomodo ea, tam ab alijs heresibus, quam Catholica fide, differat.
- II. Disputatio inter Catholicos & Calvinistas habita: postquam Missa abrogata, & Episcopi atque alij Catholici varijs modis fuerunt afflicti.
- III. Pius V. Papa Angliam anathematis fulmine percussit.
- IV. Elisabetha regina in rebus spiritualibus & ab Ecclesia dependentibus magnam sibi auctoritatem impio sumit.

V. De Anglicanis in Belgio, Gallia, & Roma Seminarijs. Item de Martyrologio hereticorum.

VI. Elisabetha S. Crucis signum in honore habet & Calvinistas reformationem à se præscriptam amplecti cogit.

N Vmquam Africa, monstrorum parens, ob monstrosos diuersorum animalium inter se congregantium partus à veteribus dicta, vllam tigridem tam maculosâ, aut quamcumque aliam bestiam tam variegatâ pelle produxit, quantam Anglia in Leopardis suis, quibus pro insignibus vititur, non quidem coloribus, sed religionum sectis, earumque legibus ac ceremonijs plurimum inter se discrepantibus, varietatem ac difformitatem ostendit: cuius nos hic aliquæ lineamenta leui penicillo adumbrata, toti orbi spectanda proponemus, vt lectores hæreseos multiplices formas non cognoscere tantum & admirari, verum etiam detestari discant. Elisabetha quidem (cui Leopardos pro insignibus nemo inuidere debet) cæconatu tam variam, versipellem, ac confusam ex omnibus sectis Ecclesiam ædificauit, vt quamuis nihil fere Catholicum habeat, tamen nec Hussitica, nec Lutherana, nec Zuingliana, nec Calviniana, nec Carabaptista dici possit, & tamen ex omnibus aliquid in ea agnosci possit: à Catholicæ sterum exteriorum cortices & ceremonias, à sectarijs cultus interiora & doctrinam mutuata. Primum ergo Visitatores constituit, qui religionem ad eam formam qua sub Eduardo VI. fuerat, reformarent. Dignitates Ecclesiasticas quibus vellet, distribuit. Episcopos consecrat, vestitum Ecclesiasticis præscribit, ceremonias aliaque quorum mysteria non caperet, proseribit, pro lubitu denique omnia fert & agit. Cum Gallis Calvinistis non leuis, ei erat contentio, quos nimis multa reijcere, & religionem omnimodò nudatam sequi dicebat: vt & Hagionora quidam Vasco, Catholicorum religionem nimis pinguem, Calvinianorum nimis macram esse dixit. Ecclesiasticos etiam à laicis vestitu discer- ni omnino volebat: quæ etsi tamquam superstitiosa & Papistica, expienderent Calvinistæ, illa nihilominus in sententia persistabat, inquiring Deum semper excernis ceremonijs coli voluisse, altaria, cerros, suffragationes Veteris legis esse approbata.

quumque tam operose Principibus seruiatur, quanto magis Deo, regum regi, &c. Hanc vero externam religionis speciem conseruari volebat, vt populul tal mutatione minus offenderetur. Vnde Ecclesiastici non modo diuersum à laicis vestitum, verum etiam prisca Archiepiscoporum, Episcoporum, presbyterorum, Archidiaconorum, Canonicorum, nomina retinuerunt. Relicta etiam in templis & compitis S. Crucis aliaque sanctorum imagines, & orationes pro defunctis haberi iussa. Cum Abbate etiam Vestmonasteriensis egit Elisabetha, vt vnà cum monachis in monasterio permaneret, & secundum leges prescriptas sacra administrarent: quod facere illi recularunt. Organa etiam, cantus, cerei, cappa, in vfu manserunt; nec inusitatum erat baptismum sine concione administrare, aut frontem cruce signare. Cenam Domini celebrantibus ministrorum vnus panem, alter vinum porrigit, idque Muscatellum nonnuquam. In funebribus cantum adhibent, Adulteri conuicti publice alba amicti veste producantur. Regina in oppidum aliquod venienti clericus obuiam procedit. Elisabetha natalis in Calendario rubris, Deipara vero atris & minusculis literis notabatur: & pro huius laudibus, illius Londini vespere decantabatur. Ieiunia hodieque non religionis, sed publici commodi causa obseruantur. Calvinista Galli, Belga, suas Londini habent Ecclesias: è quibus illi immodestis studijs Cruces, imagines, altaria, festa, ieiunia profliganda esse asiduo clamant.

II. Hanc Ecclesie deformationem vel euerfionem potius quam plures Catholici ægerime ferrent ac hæresi, quamuis irritò tandem conatu fortissime sese opponerent; regina, vt inperitis aliquo modo satisfaceret, publicam inter Catholicos & Protestantem disputatorem institui voluit. Dicebant Catholici æquum non esse vt qua iam à multis seculis tot Pontificum, Conciliorum ac Patrum iudicijs definita, & ab Apostolis quasi per manus accepta sint, in questionem vocentur: quia tamen regina id vellet, paratos se indubitanter suam fidem omni loco ac tempore defendere. Propositis ergo in quaestione ali-quot articulis, dies & locus disputationis designati sunt. Iudex delectus Nicolaus Baconus, homo laicus, & pertinax hæreticus, assistente in speciem Archiepiscopo Eboracensi. Vix cæpta disputatione irruentis multitudinis impetu & clamoribus ita percutiata fuit, vt peragi nihil potuerit. Insignem animi magnitudinem ostendebant Episcopi, quorum plerique omnium periculorum secuti, Ex-

communicationis censuram contra Reginam aliosque adhibendam censebant: sed prudentioribus placuit, rem eam Romano Pontifici committendam potius. Nec multo post Pius IV. de tota hac re certior factus, Legatum in Angliam misit, qui tamen Insula ingressu fuit prohibitus. Et quâuis Pontifex reginam postea quoque sollicitarit, vt legatos suos ad Tridentinum Concilium mitteret, Episcopi tamen nouitij ignorantia sua sibi conficij, Regina id diffuaserunt.

Eodem anno Elisabetha publico Edicto, ne post festum S. Ioannis Baptista sacrum Catholico ritu fieret, prohibuit, ijs qui quodcumque officium Ecclesiasticum Romano more administrarent, aut administrari sibi curarent, graui indicta multa; nimirum vt qui in hanc legem prima vice commississet, vel ducentos aureos penderet, vel sex mensibus in vinculis esset: secunda vice quadringentos aureos exsolueret, aut vnus anni vincula pateretur: tertia denum vice perietuis carceribus addiceretur, omnibusque bonis multaretur. E hic illo dies fuit, quo hora Sathanæ & potestas tenebrarum in Angliam incubuit, sublato quotidiano illo & solemni siue luci sacrificio de quo prophetauit Daniel in diebus antiquis (a), Episcopi qui impietatibus his nullo modo consentire volebant, prater vnum omnes de gradu & dignitate depositi, & in carceres ac custodias confecti sunt, & longo tandem miseriarum plerique exadio extincti. Catholici magno numero ex Insula in varias orbis partes discedebant. Academia omni ornatu, pulsus Professoribus, spoliata se lugebant.

Pius V. qui tum Catholicam Christi regebat Ecclesiam, vt gangranam hanc sanaret, vel sisteret saltim, quum lenibus remedijs hætenus nihil profectum videret, asperis vt iustatuit; lata in Elisabetham Excommunicationis ac depositionis sententia: quæ quum passim existeret, repetere hic camolo. Ob hanc ad Episcopale palatium Londini affixam nobilis quidam capitis supplicio fuit affectus. Qua re offensa Elisabetha, leges valde cruentas contra veteris fidei cultores promulgauit, quibus cauetur, Primo, Ne quis Elisabetham hæreticam, sibiismaticam, infidalem aut superæricam vocet, sub pena capiti. Ne quis aliam quam eum qua certam personam nominet, eius regnum, vel viuentem vel mortuam Elisabetham, iure debere dicatur, exceptam Elisabetham legitimam prole. Ne quis afferat, acceptæ

a Daniel. cap. 8 & 11. & 12.